

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-03-22)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-03-22)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 84. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000034.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

³*Christianiad. 22de Martij 1738.*

VelEdle og Velbr HEr lustitz Raad!

Ieg bemøyer HEr lustitz Raad saa ofte og har Hannem saa mange obligationer, at det fattes mig paa tacksigelses Expressioner, mens paa Erkientlighed og redebond tacknemmelighed skal HEr lustitz Raad ingentid hos mig finde Savn, det jeg i all Sandhed kand forsickre, og alletider skal viise sig, om jeg nogensinde kunde være saa lykkelig at udrette Dennem eller Deres noged til tieniste og Velbehag, om det end var at rygte Hands ærinde som for en ung Beiler, huor til havde været en prægtig anledning, mens nu desto s. 85beklageligere alt for silde tagen; Ieg veed, huor stor en Elskere HEr lustitz Raad er af Antiquitäter, og her har været en mageløß, som nu til mange Arvingers største glæde og fornøvelße maa savnes, dend gode Sal. Frue Bisp inde Munck ¹, mand til alles forundring meener at efterlade Sig ei langt fra en tønde Guld, og er saa got som i en forstue i Kister blant gammel Kobber, Tinn, Linned og Pialter fundet nogle og tiuve tusinde Rixdaler reede Penge i forseglede og efter Aarstall nummerérede Punge; En gammel Kudsk, der med Fruen, Sin Perryck og Hestene vel udgiorde et par Secula eller trei, har været Henders eeniste Geheime-Raad, amanuensis og Skattmester, har og eene vist at giøre anviißning paa dend forborgene Skatt, saa herefter bliver vistnock Kudske brugde til Wünschel-Ruthe, der dog hos bergforstandige ere gandske afkommen; det er ei det eeniste dødsfald, Publicum interessér Sig udi; dend gode, brave Oberstlieutnant Peder Kolbiørnßen paa Friderichshall har og maatt efter 5 Dages Siugdum tacke af, saa Hands høyst bedrøvede Encke nu maa blande Sin drick med graad ². Alle diße dødtilfælde og min begierlighed at lade see min Erkientlighed til HEr lustitz Raad har bragd mig langt fra mit første propos at tacke Dennem for dend godhed, de haver havd at see den tingen for min Søster Søn bragd i rigtighed med Mr Bildstein i Lund, og kommer dend forandring Pensionen at skal angaa fra dend tid Hand Sig i Hands Hues indstiller meged vel tilpaß, siden Drengen er Siug eller skulcker, som min Otto vel alt efter min ordre har meldet Dennem, huor imod jeg ei heller bør eller vil regne det saa nøye med de 6 Ducater ind skrivnings Penge, huor om i første accord ei noged var meldet; Det HEr Pro fessor Bildstein umager Sig over efter Ham, er lige saa unødig, som uviß at kunde treffe Hannem just der; Min Otto faar efterretning, naar Hand skal møde i Callundborg og hente Ham, for siden at føre Ham til Bollerup til min Søster og derfra at levere Hannem i HEr Bildsteins Hues, det til hannem ufortøved maatte meldes; stor overlæg til Hands Studiers angaaende behøver det desto verre ei, primo intuitu vil HEr lustitz Raad finde, combien le Neveu est un Ours mal lesché, saa at om Peder Pors kan opmuntre Ham til Stu dering og aabne noged lidet Hiernen, skal jeg herefter holde den for en Author Classicus, her har jeg giordt mindre af dend, og da jeg contribuérede til dends subscription ³, har jeg af min forraad i marckeds dagene regaléred en bonde dermed, hos huilcken dend Poetiske Aands drift havde taget saa sterck over haand, at Hand med dievels magt vilde have Sin Sammelsurium, Oevres melées eller Poetische Grillen tryckt, og bequemedede Hand sig ei at fravige Sit forsætt, s. 86førend hand sielv kunde skiønne paa dend vel merckelige forskiell, da Hand fick Peder Porß at pynße paa.

For accordten skal jeg indstaa HEr lustitz Raad skadesløß, mens det Bildsteins overkomst straxens afskrives, vil være fornøden, saa vel som at HEr lustitz Raad ved Drengens ankomst seer, huad bøger hand uomgiengeligen for det første maa have; stor Latiner bliver ei at tænke paa, og i stæden for de Bibler multi linguis frygter jeg, her vil Fibler til.

Min Otto Manderup giør mig viiß, Hand studerer saa Panden vercker, har i diße dage opponéred i en disputation de justitia et jure, maatte vel snarere corrupto hoc seculo heede de Arte et Marte. Tiden tillader ei videre, der jeg uafladeligen med all Ergivenhed og redebond Erkientlighed og tienist ferdighed stedße forbliver Høystærede HEr lustitz Raads

Tienistvilligste Tiener C. Rantzau.